

William Branham
Jeffersonville, Indiana, USA
24. 07. 1955

Bună dimineța, prieteni.

[-în continuare fr. Branham se adresează bisericii, cerându-i să-l susțină în rugăciune pentru campaniile de evanghelizare care urmau să aibă loc după "Cortina de fier"]

Înainte de a începe cu mesajul evanghelic, am aici un copilaș care trebuie dedicat Domnului. În unele biserici copilașii sunt stropiți. Acest lucru provine din biserica catolică. Prin acea stropire ei spun că i-au botezat. Biserica metodistă a preluat botezul sugarilor. Cred că aceasta este deosebirea dintre nazarineni și metodiștii de modă veche – botezul sugarilor și alte câteva lucruri. Nu cred că aceasta contează prea mult. La urma urmei cred că pentru noi la Calvar s-a clarificat totul. Pentru că Isus a murit ca să mântuiască copilașii, și să mântuiască lumea.

Și nu are importanță ce fel de părinți are un copilaș, pentru că sângele lui Isus Hristos curăță. „*Iată este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.*” Acel bebeluș nu se poate pocăi. El nu știe cum s-o facă. El nu a venit în lume prin voia lui. El nu vă poate spune de ce este aici. Dar Dumnezeu l-a trimis aici. Și sângele lui Isus Hristos îl curăță chiar din clipa în care vine în lume, și aceasta ține până când ajunge la o vârstă la care este responsabil, și poate să facă deosebirea dintre bine și rău. Atunci trebuie să se pocăiască de lucrurile despre care știe că sunt rele. Așa este. Deci, unii-i stropesc pe copilași și cred că astfel vor ajunge în ceruri.

Și mai există învățătura care spune că dacă copilașul este născut din părinți credincioși, atunci va merge în ceruri. Dar dacă nu are părinți credincioși, nu mai e nimic de făcut, copilașul e pierdut. Aceasta este o eroare. Care este deosebirea, dacă părinții sunt credincioși? Copilașul s-a născut în același fel, printr-o dorință sexuală. Este născut în păcat, în fărădelege, și vine în lume spunând minciuni. Așa spune Scriptura. Apoi sângele lui Isus Hristos curăță și face răscumpărare pentru

acel copilaș. Dacă moare, el merge direct în prezența lui Dumnezeu. Și dacă s-a născut din cei mai păcătoși părinți din lume, până ce ajunge la vârsta la care poate să deosebească între bine și rău, și de atunci încolo trebuie să fie iertat pentru ceea ce a făcut... De atunci încolo i se cere pocăință.

Singurul loc din lume în care eu aduc învățătură este aici la Tabernacol, pentru că aici este biserica noastră. Noi aducem învățătură pentru ca oamenii să aibă același punct de vedere. În alte biserici, oamenii predică ceea ce cred ei. Ei sunt frații mei. S-ar putea ca noi să ne deosebim puțin, dar suntem la fel de bine frați. Dar aici la Tabernacol noi învățăm ceea ce credem că este învățătura biblică. În ceea ce privește copilașii, noi o numim „dedicare”. Singurul loc din Noul Testament care vorbește despre această „ceremonie” este atunci când Hristos a luat copilașii în brațe și și-a pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat, și a spus *„Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a celor ca ei.”*

Noi înțelegem că trebuie să continuăm lucrarea pe care El a venit s-o împlinească prin moartea Sa de pe Calvar. El a fost cu noi, a ieșit de la Dumnezeu în lume, apoi s-a întors din lume la Dumnezeu, și a venit din nou înapoi sub forma Duhului Sfânt. Și este cu noi, în noi, până la sfârșitul lumii continuând în biserica Lui aceeași lucrare pe care a făcut-o atunci când a fost pe pământ. Și astfel, noi ne ducem copiii la frații slujitori, și ei se roagă pentru ei, își pun mâinile peste ei, și-i închină lui Dumnezeu. Este o mică „ceremonie” prin care ne exprimăm mulțumirea pentru ceea ce a făcut Domnul pentru noi în ceea ce-i privește pe copilași.

Dacă bebelușii voștri au fost stropiți, sau dacă în biserica voastră s-a procedat altfel, noi nu spunem nimic împotriva. E bine. Dar din punct de vedere biblic, există un singur loc, și anume acolo unde Isus însuși i-a binecuvântat. Cu voia Domnului, o să citesc de acolo. Marcu 10, de la v. 13: *„I-au adus niște copilași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe cei ce îi aduceau. Când a văzut Isus acest lucru, S-a mâniat, și le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei. Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea!”* Apoi i-a luat în

brațe, și i-a binecuvântat, punându-Și mâinile peste ei.”

Nouă ne-ar fi plăcut ca în această dimineață să fi stat aici Isus în persoană, și să-i fi spus „Doamne, vrei să-mi binecuvântezi copilașul?” Dar El este oricum aici, pentru că ne-a însărcinat să facem lucrul acesta, și El recunoaște ceea ce facem noi. Cine-l primește pe cel trimis de El, îl primește pe El. Vedeți? Deci, El este aici în dimineața aceasta.

Și dacă sora Gertie vine la pian să cânte acea cântare pe care obișnuim s-o cântăm demult, „Aduceți copilașii la Isus” – cred că este undeva în caietul de cântări. Nu sunt sigur. Și dacă aveți un copilaș care nu a fost dedicat și vreți să-l dedicați în această dimineață, noi suntem bucuroși s-o facem. Iar dacă în clădire sunt predicatori, am vrea să vină cu noi, în timp ce dedicăm Domnului acești copilași. [*se cântă cântarea – n.ed.*]

Ne plecăm capetele o clipă. Tatăl nostru ceresc, în jurul altarului în această dimineață sunt mamele și tații, cu odraslele lor în brațe. Tu le-ai dăruit copilașii, prin harul tău. Ei îți sunt recunoscători pentru aceasta. Și în dimineața aceasta i-au adus aici în casa lui Dumnezeu ca să-i dedice Ție, să-ți predea Ție viețile lor. Și noi ne rugăm, Dumnezeule, ca să-i binecuvântezi pe fiecare. Fie ca îngerii păzitori ai lui Dumnezeu să vegheze asupra fiecăruia. Dăruiește-le o viață lungă și fericită. Și dacă va mai exista un mâine, fie ca ei crească și să fie bărbați și femei ai lui Dumnezeu. Dumnezeule, Te rugăm ca din grupul acesta de copilași, Tu să ridici predicatori și proroci și învățători. Iar când noi vom fi bătrâni și n-o să mai putem merge mai departe, și altcineva va trebui să ia locul nostru, fie ca noi să auzim evanghelia predicată de acești copilași care sunt azi aici. Dăruiește-o Doamne. Iar într-o zi glorioasă când totul s-a terminat, când viețile noastre sunt la sfârșit, acești părinți din jurul altarului să fie ca Iacov din vechime când și-a binecuvântat copiii și le-a spus cum va fi sfârșitul lor în zilele de pe urmă. Apoi a spus: „*Iată că în curând am să mor.*” Dar într-o zi glorioasă el și toți ai lui vor fi împreună într-o țară mai bună. Nu-i de mirare că Balaam a spus: „*Sfârșitul meu să fie ca al lor.*” Dumnezeule, te rog dăruiește aceste binecuvântări părinților lor. Acum ne vom pune mâinile peste ei – ce minunat ai îngăduit Tu Doamne, ca noi, oameni de pe acest pământ, să avem privilegiul acesta de a binecuvânta copilașii în Numele tău, și să știm că ceea ce-Ți cerem Tu ne dai.

Când îi vom binecuvânta, fie ca Isus, Cel nevăzut, Cel Omniprezent, să stea lângă fiecare și să-l binecuvânteze. O cerem în Numele Lui. Amin.

Într-o odăiță, departe în ținuturi nordice, Tu mi-ai făgăduit acest copil. Tată, binecuvântările Tale să fie peste el. Iosif, băiatul meu, te dăruiesc lui Dumnezeu, și fie ca viața ta să fie o binecuvântare. Tu să fii un proroc, Iosif. Harul lui Dumnezeu să fie peste tine. Dumnezeuul tatălui tău, Domnul Isus Hristos să te binecuvânteze și să facă viața ta o binecuvântare pentru alții. Binecuvântează acest copil în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fiecare mamă dorește ca micuțul ei să fie binecuvântat. La fel și Tatăl nostru ceresc, dorește ca fiecare dintre noi să fie binecuvântat. Nu este El minunat? Putem fi recunoscători pentru un astfel de Tată ceresc.

În ceea ce privește binecuvântarea copilașilor, deunăzi citeam Scriptura, în Vechiul Testament și am dat peste un lucru. Este chiar aici. „Natan a răspuns împăratului: „*Du-te și fă tot ce ai în inimă, căci Domnul este cu tine.*”” Du-te și fă tot ce ai în inimă. Prieteni creștini, am constatat că de multe ori am spus anumite lucruri fără să-mi dau seama. Și am constatat că s-au împlinit.

Odată Isus a coborât de pe munte și a văzut un pom fără rod. Erau doar frunze. Și El a spus: „*În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!*” A doua zi ucenicii au văzut smochinul uscat. Isus a spus: „*Aveți credință în Dumnezeu! Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut. De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.*” Gândiți-vă la aceasta. O, poate că azi marele Duh Sfânt al lui Dumnezeu care stă aici la altar... Voi spuneți: „Nu trebuie să fie împodobit. Nu trebuie un loc deosebit.”

Odată Iacov a luat o piatră și a pus capul pe ea, și încă mai este recunoscută ca „Piatra de încoronare.” Oamenii cu vază ai lumii acesteia încă mai folosesc piatra aceasta pentru ca regii să fie încoronați deasupra ei - o piatră veche de pe câmp. Betel a fost doar o grămadă de pietre puse una peste alta, și a devenit casa lui Dumnezeu. Iacov a spus: „Aici este casa lui Dumnezeu.” Nu este nevoie de lucruri complicate. Este nevoie de simplitate și de credință. Prin aceasta se face.

N-o să vă ținem prea mult, căci este cald și biserica este

plină. În dimineața aceasta vă voi vorbi puțin despre o temă care cred că vă va fi de ajutor. Înainte să plec de acasă, am notat câteva lucruri. Am spus: „O să aștept să văd ce-mi va da Domnul când voi ajunge acolo.” Am scris vreo șase lucruri aici, mici teme. Am scris unul, l-am pus așa în buzunar și m-am gândit: „Când voi ajunge la amvon, poate că El îmi va spune despre ce să vorbesc.” Acum sunt tot atât de departe de aceasta, ca și înainte de a pleca. Oricum, voi citi un verset. Domnul să ne-ajute să-l înțelegem. Luca 14, de la v. 31. *„Sau care împărat, când merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii? Altfel, pe când celălalt împărat este încă departe, îi trimite o solie să ceară pace.”*

Vreau să observați cu atenție. Este o pildă. El a spus: vine un împărat cu douăzeci de mii de soldați, iar acesta are numai zece mii. Astfel cel cu zece mii stă mai întâi și-și face socoteala. *„Tot așa, oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.”* Domnul să-și binecuvânteze Cuvântul. Ne vom pleca o clipă capetele.

Tatăl nostru ceresc, Tu care cunoști toate lucrurile și nu cauți la fața omului; căci ce este omul, ca să-Ți aduci aminte de el? Tu l-ai făcut, și este ca floarea câmpului: azi este frumoasă, mâine este tăiată și aruncată-n cuptor. Eu te rog Dumnezeu, ai milă de noi azi, și permite ca fiecare să se cerceteze. Noi suntem aici în casa corecturii. Suntem aici ca să învățăm și să știm cum să trăim, și permite ca aceasta să ne fie arătat din Cuvântul Tău astăzi, o, Dumnezeu veșnic. S-au adunat mulți copii ai Tăi, și mulți dintre ei sunt copiii Tăi de mulți ani. Dar, cu toții venim în casa lui Dumnezeu ca să învățăm și să cunoaștem. Iar eu, ca slujitor al Tău, doresc să știu mai mult despre Tine. Și Te rog ca să aduci inspirația Evangheliei peste fiecare din noi, peste slujitorul Tău. Și prezența și inspirația Ta în această clădire să fie atât de puternică azi încât să dorim în inimile noastre să fim slujitori mai buni ai Tăi, să ne fie de folos că am fost aici. Dăruiește aceste lucruri, Dumnezeu îndurător, în Numele lui Isus, fiul Tău. Amin.

Domnul să binecuvânteze Cuvântul citit. În dimineața aceasta vreau să iau ca temă **„Duhuri ademenitoare sau Cuvântul lui Dumnezeu”**. Este o temă ciudată. Miercuri seara am predicat

despre femeia care avea pe cap o salbă și și-a pierdut una dintre monede și a măturat casa ca s-o găsească înainte ca soțul ei să vină. Și am aflat că era vorba despre o femeie din orient, și ea reprezenta biserica. Și era o salbă ce ținea loc de verighetă, și se purta pe cap, și avea nouă monede de argint. Dacă o femeie curvea, i se lua o monedă. Această femeie pierduse o monedă, și soțul ei era plecat. Ea nu era o curvă. Și se grăbea să-și găsească moneda ca nu cumva soțul ei să vină și să creadă că a fost prinsă în curvie. Și am aplicat acest lucru bisericii, pentru câteva clipe. Ea a pierdut multe lucruri. Și este timpul ca Tatăl să vină, așa că trebuie să ne grăbim să le găsim.

Vreau să vorbesc despre duhuri ademenitoare. Mai potrivit ar fi să numesc tema aceasta demonologie. Auziți atâtea lucruri despre demonii acestui timp, dar se spun așa de puține despre cum să scăpați de aceasta. Suntem pe deplin conștienți că există draci, dar următorul lucru este cum să scapi de ei. Acum, prin harul lui Dumnezeu avem ocazia să ne ocupăm de aceste lucruri. Te lovești de aceste lucruri în fiecare zi, și în dimineața aceasta aș vrea să privim în Scriptură să vedem ce sunt acele lucruri.

Am recurs la aceasta în adunările de vindecare: cancer, tumoră, cataractă, tuberculoză. Toate acele lucruri nu sunt niște lucruri naturale. Sunt supranaturale, și sunt demoni. Scriptura dovedește clar aceasta. Sunt demoni în trup care se dezvoltă sub formă de cancer – este acolo o viață de demon. Se dezvoltă sub formă de cataractă, tuberculoză și alte boli. Sunt demoni. Aceasta este pe tărâmul fizic.

În dimineața aceasta vom vorbi despre demonii de pe tărâmul duhovnicesc, din suflet. Cum sunt în trup, la fel sunt ei și în suflet. Și suntem obligați să recunoaștem că-i vedem în trupurile oamenilor, sub formă de cancer și diferite boli. Recent cancerul a fost declarat o boală din altă dimensiune, din a patra dimensiune. Este desigur, tărâmul demonilor. De la început fiecare boală este o boală din altă dimensiune.

Demonul poate veni în trup sau în suflet. De multe ori există oameni cu intenții bune, oameni cumsecade care încearcă să se bazeze pe o teologie învățată din copilărie, și totuși în adâncul lor ei au ceva ce nu este corect. Fără îndoială că mulți dintre ei în dimineața aceasta sunt aici. Oriunde sunt creștini adunați laolaltă găsiți oameni care au în ei acele duhuri. Nu este de dorit așa ceva. Ei nu vor așa ceva. Ei spun:

„O, dac-aș putea să nu mai mint. Dac-aș putea să nu mai poftesc. Dac-aș putea să nu mai fac asta sau cealaltă.” Aceia sunt draci. De multe ori ei se prezintă sub chipul religiei.

Să privim acest lucru. De multe ori ei vin sub forma religiei. În Scriptură era odată un bărbat renumit, religios, Iosafat. El s-a dus la împăratul Israelului. Iosafat era împărat în Iuda, s-a dus la Ahab, împăratul Israelului și au făcut o alianță ca să lupte la Ramot. Au făcut aceasta fără ca mai întâi să se fi rugat.

O, dacă oamenii și-ar da seama. Din cauza aceasta v-am rugat în dimineața asta să vă aduceți aminte de mine când voi fi dincolo de ocean. Rugați-vă pentru toate lucrurile. Cineva a venit deunăzi și mi-a spus: „Frate Branham, crezi că este greșit să fac cutare lucru?” Dacă în mintea ta este o îndoială, o întrebare, las-o baltă. N-o mai fă deloc. Dacă începi să faci ceva și te întrebi dacă este bine sau nu, stai departe de acest lucru. Nu te băga în așa ceva. Atunci știi că ești în regulă.

Toate lucrurile ar trebui cântărite prin rugăciune. „*Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, și neprihănirea Lui, și toate celelalte vi se vor adăuga.*” Eu sunt foarte sigur în dimineața aceasta că dacă bărbații și femeile ar putea ajunge în poziția în care sufletul lor, gândirea, comportamentul lor ar fi desăvârșite înaintea lui Dumnezeu, atunci ar fi cea mai puternică biserică care a existat vreodată.

Câteva clipe priviți lucrul acesta pe tărâmul fizic. Noi avem ceea ce se numește detector de minciuni. Ți-l pui la mână, pe cap, și încerci să faci totul ca o minciună să pară adevăr, însă tot timpul el va înregistra negativ. Pentru că omul nu a fost făcut să mintă. Minciuna este un lucru rău. Decât să am cu mine un mincinos, prefer să am un bețiv. Trupul vostru nu a fost făcut să mintă. Indiferent cât ești de păcătos, ești totuși un fiu căzut al lui Dumnezeu. Cel mai păcătos om din orașul acesta – Dumnezeu n-a vrut să fii păcătos. El a vrut să fii un fiu sau o fiică a Lui. Tu ești făcut după chipul Său, dar păcatul te-a făcut să procedezi așa. Și indiferent cât de mult încerci tu să imiți, și să faci o minciună să pară adevăr, ei au un instrument științific care dovedește că este greșit. Poți s-o spui cu toată nevinovăția; va înregistra negativ. Pentru că este un subconștient în om, și acela știe adevărul. Orice-ai spune tu, subconștientul știe că minți, și aparatul va înregistra subconștientul.

De aceea, ce se va întâmpla dacă un bărbat sau o femeie și-

ar pune gândurile, mărturia și viața în acord cu Dumnezeu? Dacă ei ar putea să se pună de acord cu Dumnezeu, din adâncul inimii, cu credință... mulți oameni vin la rugăciune. Ei au o credință intelectuală. Își mărturisesc păcatele și se alătură unei biserici printr-o credință intelectuală. Ei cred cu capul. Cred pentru că au auzit. Ei cred pentru că știu că este cel mai bun lucru. Dar nu la asta privește Dumnezeu. El nu se uită la credința ta intelectuală. El privește la inimă, în interior. Și când vine din inimă, atunci toate lucrurile sunt posibile. Mărturia ta se întâlnește cu viața ta. Viața ta vorbește la fel de tare ca și mărturia ta. Dar atunci când una spui și alta trăiești, undeva este ceva greșit. Se întâmplă așa pentru că ai o credință intelectuală, nu din inimă. Pe dinafară este o cunoștință a lui Dumnezeu, dar în interior este un demon de îndoială. „Eu cred în vindecarea divină, dar nu este pentru mine. S-ar putea să existe, dar eu nu cred.” Ați înțeles? Pe dinafară spui „da”, iar pe dinăuntru conștiința ta spune „nu”.

Observați, înainte ca Iosafat să se alieze cu Ahab ar fi trebuit să spună „Să ne rugăm și să vedem care este voia Domnului.” Aduceți-mi un predicator, un creștin, o casnică creștină, un țăran sau un muncitor care-L pune la început pe Dumnezeu în toate lucrurile, și vă voi arăta omul care poate fi biruitor în ciuda tuturor lucrurilor pe care diavolul le aduce asupra lui. El Îl caută pe Dumnezeu mai întâi.

Dar ei nu au făcut-o. Ei erau în ceață pentru că Ahab avea o împărăție mare și strălucită, făcuse o grămadă de lucruri, avea aur, argint, fusese un om de succes; totuși era un necredincios. Așa este lumea de azi. Este poziția Americii de azi. Este situația bisericilor de azi. Noi am construit cele mai bune biserici. Avem cei mai șlefuiți cărturari. Am învățat cea mai bună teologie, cântăm ca îngerii, dar undeva este o slăbiciune. Este o slăbiciune pentru că ei au mers după învățătura omenească și după duhuri ademenitoare în loc să se întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu. Ei încearcă să facă lucrurile după modelul lumii. Încearcă să aducă strălucirea de la Hollywood.

O denominațiune din cadrul Evangheliei depline construiește o biserică de un milion de dolari în timp ce mii de misionari din aceeași denominațiune așteaptă o jumătate de dolar ca să ducă Evanghelia la păgâni. Ceea ce ne trebuie nouă azi este o trezire misionară, trimisă de Dumnezeu, născută din Duhul Sfânt, care să aibă râvna lui

Dumnezeu ca să meargă prin junglă și să facă ceva pentru Dumnezeu nu să zidească biserici mari ca să-l întrecă pe vecinul. Decât să stau în cea mai mare catedrală din lume și să fiu paralizat de învățături omenești și de dogme, mai bine mă închin într-o magherniță măturată dar să am libertatea Duhului Sfânt și dragostea lui Dumnezeu arzând în inimă. Ce ne trebuie nouă azi este o trezire care să ne scuture, să ne întoarcă la Adevăr, la Cuvântul lui Dumnezeu.

După o vreme Iosafat și-a revenit și a spus: „Să nu-L întrebăm pe Domnul despre aceasta?” Ahab a făcut-o. A adus patru sute de predicatori bine pregătiți. I-a adus și a spus: „Toți sunt proroci.” Ei au intrat în farmecele lor și au început să strige și au spus: „Da, du-te-n pace, Domnul este cu tine.” După ce toți aceia patru sute au mărturisit astfel, Iosafat... Ați prins ideea? În inima acelui om neprihănit era ceva ce-i spunea că undeva nu era ceva-n regulă.

Ahab a spus: „Avem patru sute de proroci, și toți vorbesc la fel, „Du-te, Domnul este cu tine.” Dar Iosafat a spus: „Nu mai ai unul?” „La ce ne mai trebuie unul? Nu avem patru sute din cei mai bine pregătiți din țară? Toți spun „Du-te!”” Era partea intelectuală. Dar Iosafat știa în inima lui că nu era ceva în regulă. Da. Ahab a spus: „Mai este unul. E Mica. Dar îl urăsc. Întotdeauna vorbește de rău, lovește bisericile... Îl urăsc.” „Du-te și-l adu ca să vedem ce va spune.” Când a venit Mica ei i-au spus: „Vezi să spui și tu ca ei.” Ascultați aici: „Voi spune numai ceea ce spune Dumnezeu.” Amin. „Nu contează ce zice prorocul vostru, biserica voastră, - eu voi spune ceea ce spune Dumnezeu.” Noi avem azi nevoie de mai mulți Mica, oameni care să spună ceea ce spune Dumnezeu.

Observați, ei l-au adus acolo și el a spus: „Lasă-mi o noapte.” În noaptea aceea Domnul l-a întâlnit. În dimineața următoare, când cei doi împărați erau la poartă, Mica s-a întors. El a spus: „Suie-te.” Dar a mai spus: „*Văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor.*” Astfel acest predicator l-a lovit peste gură și a spus: „*Pe unde a ieșit Duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?*” „*Vei vedea în ziua când vei umbla din odaie în odaie ca să te ascunzi.*” Da. Acela a spus: „Noi suntem robii lui Dumnezeu. Suntem patru sute iar tu ești numai unul.” Dar Mica a spus: „Vă spun eu unde-i problema voastră.” Amin. „Am avut o vedenie. L-a, văzut pe Dumnezeu pe scaunul de

domnie, și oștile cerești în jurul Lui. Și știm că acest om este blestemat de Cuvântul lui Dumnezeu pentru ce a făcut.”

Nu poți binecuvânta ceea ce a blestemat Dumnezeu. Nici diavolul nu poate blestema ceea ce a binecuvântat Dumnezeu. Indiferent că este sărac, neînvățat, etc, ceea ce Dumnezeu a binecuvântat, este binecuvântat. Ce este blestemat de Dumnezeu, este blestemat.

Mica a știut foarte bine că nu Domnul era cu acei predicatori. Dar ce era cu ei? Uitați-vă ce au făcut ei. Ei erau cei mai bine îmbrăcați. Erau cei mai bine hrăniți. S-au strâns în alianțele lor până acolo că nu mai știau altceva decât teologia lor. Și Biblia spune că Mica a văzut în vedenie: „*Cine va amăgi pe Ahab, ca să se suie la Ramot din Galaad și să piară acolo?*” Și un duh mincinos a spus: „Mă voi coborî și-l voi ademeni pe Ahab prin acei predicatori.” Ei trebuiau să meargă acolo, pentru a se împlini Cuvântul lui Dumnezeu.

Astăzi mulți ascultă duhurile ademenitoare în loc să ia Cuvântul lui Dumnezeu. În lume sunt duhuri. Sunt demoni care merg printre oameni: predicatori. Ele ajung printre membrii bisericii, printre oamenii cumsecade și-i fac să spună, să facă, să învețe și să practice lucruri contrare Cuvântului lui Dumnezeu. Astăzi mulți predicatori sau adunări permit membrilor lor să joace cărți în biserică. Nu doar catolicii, ci și mulți protestanți fac asta. Ei încearcă să înlocuiască ceva. Încearcă să adopte un plan nou. Ei încearcă să înlocuiască Duhul Sfânt cu studiile lor. N-o veți putea face niciodată. Eu cred că e bine ca un om să fie învățat, dar dacă nu are Duhul Sfânt, învățătura aceea nu-i folosește la nimic. Niciodată studiile nu vor lua locul călăuzirii Duhului Sfânt. Amin.

În locul trăirii de modă veche ei au adoptat strângerea de mână. Biserica de azi s-a modernizat. Ei îți dau mâna pentru părtășie. Așa o fac ei. Dar acest lucru nu va înlocui niciodată banca aceea de modă veche unde păcătoșii plâneau și erau aduși în regulă cu Dumnezeu. Așa este. Ei încearcă azi să înlocuiască zeciuiala lui Dumnezeu. Încearcă să adopte ceva. Joacă la loterie. Aceasta nu va înlocui niciodată zeciuiala lui Dumnezeu. Organizează mese, picnicuri, ca să strângă fonduri pentru achitarea diverselor datorii. Aceasta nu va înlocui niciodată zeciuiala și jertfele pentru Dumnezeu. Dar ei

totuși încearcă s-o facă.

Ce este? Duhuri ademenitoare încearcă să înlocuiască Cuvântul lui Dumnezeu. Nu există înlocuitor pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Este veșnic și pentru totdeauna. Dumnezeu n-are cu ce înlocui credința. Credința nu are înlocuitor. Speranța nu va înlocui niciodată credința. Credința este singură, stă singură. Nădejdea nu-i va putea lua locul niciodată. Credința este o substanță. Este o încredere neclintită. Speranța este ceva, iar credința e altceva. Credința deja posedă lucrurile. Una este o credință intelectuală, iar cealaltă este o descoperire directă de la Dumnezeu. N-o va înlocui niciodată.

Noi încercăm și înlocuim aceste lucruri. În loc să trimitem misionari, încercăm să zidim biserici mari – alt înlocuitor. Isus n-a poruncit niciodată nimănui să zidească o biserică. Niciodată în Biblie n-a fost poruncit așa ceva. Noi facem seminarii. Ei spun: „Acestea iau locul misionarilor.” Isus nu ne-a spus niciodată să construim un seminar. Ele-s bune. Dar studiile nu vor înlocui niciodată aceasta. Însărcinarea dată de Isus era să se meargă în toată lumea și să se predice Evanghelia la orice făptură până la sfârșit. Așa că toate înlocuitoarele noastre nu vor lua niciodată locul originalului.

Deunăzi am avut o experiență, o înlocuire. A trebuit să-mi scot un dinte. În dimineața aceasta am unul fals. Pot vorbi cu greu. Niciodată nu-l va înlocui pe cel adevărat. Nu, domnule. Puteți să ciopliți o statuie, dar aceasta nu va înlocui niciodată omul adevărat. Nici o pocăință închipuită, care zice „M-am alăturat bisericii. Voi încerca să fiu mai bun.” nu va înlocui pocăința de modă veche, dată de Dumnezeu prin Duhul Sfânt, care schimbă inima omului. Nu se poate, pentru că nu este viață în așa ceva.

Nu demult l-am văzut pe artistul acela care a făcut cea sculptură a lui Moise. Îmi scapă numele acum. Este un artist grec. L-a costat viața. Când lucrarea a fost gata, el a fost atât de emoționat încât a lovit-o în genunchi și a spus: „Vorbește, Moise!” Părea așa de real. Atât de mult semăna cu închipuirea lui despre Moise, încât a luat ciocanul și l-a lovit ca să-l facă să simtă. Asta îmi amintește de biserică. Nu contează cât de mult înlocuitor, ce adunare mare aveți, cât de bine cântați cântările, cât de bine se îmbracă cei din adunare: puteți lovi, puteți bate, aceasta nu va înlocui viața care apare doar atunci când

în acea biserică coboară Hristos prin Duhul Sfânt și-i dăruiește experiența nașterii din nou. Niciodată nu va înlocui Cuvântul lui Dumnezeu. Numai Cuvântul lui Dumnezeu rezistă.

Mica a avut Cuvântul. A știut că avea Cuvântul. A avut Cuvântul scris. A avut și o vedenie. El a știut ce spusese Dumnezeu în Cuvântul Său. El a știut ce a spus Dumnezeu și prin vedenie. Ambele se potriveau. El a știut că este adevărul. De aceea nu i-a fost teamă. Dar priviți ce a făcut acest duh amăgitor din vremea aceasta. A lăsat la o parte învățăturile de modă veche ale Duhului Sfânt, ca să poată să facă mai mulți membri în biserică. A permis oamenilor să aibă „petreceri sociale” (*cu scopul de a strânge bani – n.tr*) în subsolurile bisericilor, unde să poată să organizeze jocuri (*ca să se recreeze – n.tr.*). Aceasta nu va înlocui niciodată camera de sus unde se rugau pentru Duhul Sfânt. A îngăduit femeilor să se strângă și să spună glume, și o grămadă de aiureli. Asta niciodată nu va înlocui adunarea de rugăciune. Este o rușine cum se îmbracă astăzi femeile.

Fratele Neville a făcut o remarcă: „Bieții americani și-au trimis toate hainele peste ocean.” Așa este. Ei se plimbă în izmene. Așa este. Și-au dat hainele misionarilor, pentru că păgânii din alte țări le îmbracă. Vă spun eu că ceva s-a stricat. Nu se mai predică cum trebuie Evanghelia Domnului Isus Hristos. Demonii vă dezbracă de haine. O singură persoană din Biblie s-a dezbrăcat, și aceea era bărbatul acela posedat de demoni. Azi se arată într-o formă mai ușoară, pare ceva bun, social... bărbații și femeile umblă pe jumătate goi. Au atâta respect unii față de alții, cum au câinii între ei. Ce s-a întâmplat? Eu nu încerc să vă rănesc. Încerc numai să vă spun că aceasta este posesiune demonică iar voi ascultați de niște duhuri amăgitoare care vă spun că totul este OK. Dar este o minciună.

Un bob de grâu va produce numai grâu. Dacă ești un creștin nu vei face așa ceva. Nu o poți face. Pur și simplu nu o poți face. Voi aveți o credință intelectuală și spuneți „Frate Branham, eu cred Biblia.” Dar viața voastră spune că nu o credeți. Amin. Duhuri amăgitoare împotriva Cuvântului lui Dumnezeu...

Mica își cunoștea poziția. El avea Cuvântul lui Dumnezeu. Era un om neagreat. Nimeni nu-l iubea pentru că le spunea adevărul. Acum un alt lucru care s-a petrecut. Eu cred că fiecare bărbat sau femeie

care are o trăire cu Dumnezeu trebuie să fie un pic mișcat emoțional. Eu cred asta. Așa este. Dar știți ceva? În locul botezului cu Duhul Sfânt ei au adoptat simțirile emoționale. Fac o grămadă de zgomot și nu-i nimic în toate acestea. Dacă trăiți pe-atât de sfânt pe cât zgomot faceți, atunci va fi în regulă. Simțirile sunt bune, cu siguranță. Deprinderea trupestă este de puțin folos, dar duhurile amăgitoare au intrat în grupul oamenilor mișcării sfințeniei și ei se bazează pe faptul că strigă, joacă, produc simțiri trupești.

Predicatorul acela din vechime, căpetenia prorocilor era atât de sigur că are dreptate încât și-a făcut o pereche de coarne, și au jucat, crezând că vor scoate din țară oastea siriană. Dar era o minciună. Cuvântul lui Dumnezeu spunea altceva. Amin. Vedeți? Puteți fi în regulă din punct de vedere emoțional, dacă în spate se află o simțire corectă. David a jucat înaintea Domnului și soția lui a râs de el. Dumnezeu a privit din ceruri și a spus „David, tu ești un om după inima mea.” Dar motivele lui erau întemeiate. Viața lui era corectă. Dacă noi ajungem să fim atât de mișcați în interior, asta nu înseamnă că suntem și mântuiți. Dacă mergem la biserică nu înseamnă că suntem mântuiți. Nu credeți acele duhuri ademenitoare. Un duh de la Dumnezeu, un adevărat Cuvânt al lui Dumnezeu este Adevărul lui Dumnezeu care este sămânța lui Dumnezeu și-L va aduce la suprafață pe Dumnezeu în viața voastră. Veți fi sfinți atunci.

Am constatat că între mulți oameni care se bazează pe simțiri și lucruri de felul acesta, acolo sunt multe lucruri nedumnezeiești, bârfe. Frate, acela este acid sulfuric în biserică. Este o putere demonică. Duhuri merg între oameni și încearcă să-i facă să spună „Acesta nu are dreptate, și aceasta nu este bine.” În nouă din zece cazuri chiar persoana care este deranjată este de vină. Amin. Dumnezeu urăște neînțelegerea dintre frați. Fiți respectuoși. Fiți sfinți. Iubiți-L pe Dumnezeu. Stați lângă El. Dacă viața ta este în armonie cu Biblia în curăția inimii, a gândurilor, în dragoste pentru fratele tău, făcând tot ce poți spre zidirea Împărăției lui Dumnezeu, îmbrăcându-te corect, trăind corect, vorbind corect, mergând în locuri potrivite, atunci poți să ai toate emoțiile și simțirile pe care le vrei, și toată lumea te va crede. Isus a spus: „*Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la*

nimic decât să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.” Dacă este doar sare, nu ajunge. Dar dacă aveți și gust sărat, atunci veți fi sărați și lumea va înseta.

Priviți, noi suntem în zilele de pe urmă. Suntem la timpul de sfârșit. Lumea ajunge la capăt, ca o infecție ce stă gata să se spargă într-una din aceste zile. A devenit o mizerie. Nici un unguent n-o mai poate vindeca. Ei au refuzat serul. Au respins tratamentul. Dacă ai un furuncul și nu iei penicilină sau ceva, va crește până se va sparge. Asta a făcut lumea. Nu demult s-au ridicat restricțiile, și au fost înlocuite cu păreri omenești. Duhuri false au intrat și au început să spună oamenilor diferite lucruri. Ne-am rupt în nouă sute și ceva de denominațiuni, fiecare cu alt punct de vedere. Ei spun: „Noi credem aceasta. PUNCT. Atât credem noi.” Ei nu pot lăsa să intre Duhul Sfânt. Ei nu pot avea calea dreaptă. Dacă Dumnezeu are câțiva oameni care strigă, atunci toți trebuie să strige. Dacă unii au vorbit în limbi, atunci toți au trebuit să vorbească în limbi. Unde s-a ajuns prin aceasta? Totul a fost contaminat de duhuri ademenitoare, care-i ademenesc pe oameni să fabrice aceste emoții, iar Dumnezeu nu este acolo. Apoi ei trăiesc cum vor și se numesc creștini. Și lumea stă și se uită și zice: „Uită-te la ei. Eu sunt la fel ca ei.”

Cum am spus deunăzi despre porc, despre păcătos. Nu-l puteți acuza. Un păcătos este un păcătos. Nu încercați să-l schimbați. Nu încercați să-i spuneți asta și cealaltă. El este de la început păcătos. De la început este un porc. El nu știe altceva. El merge la film, la fotbal, și face toate lucrurile acestea pentru că este păcătos. Natura lui este ca a unui porc. Porcul își vâra nasul în bălegar (gunoi) și mănâncă de acolo. Păi, el este un porc. Nu-l puteți acuza. Așa este situația cu păcătoșii. Dar atunci când tu te numești creștin și-ți bagi nasul acolo unde și-l bagă și el, atunci nu ești mai bun decât el. Tu ești și mai rău. „Jeșiți din mijlocul lor.” Lăsați lumea. Luați-L pe Dumnezeu.

Cum lăsăm lumea? Mulți oameni se întreabă cum lăsăm lumea. „Frate Branham, cum scapi de aceste lucruri?” Știu că ați auzit multă teologie despre asta. Lăsați-o. Mulți oameni se chinuiesc din răspuțeri să lase aceste lucruri de-o parte. Mulți spun „Voi posti 40 de zile ca să pot face ceva.” N-aveți nevoie de un post de 40 de zile. Trebuie să lăsați lumea și toate aceste lucruri diavolești și să luați în inimă Cuvântul

lui Dumnezeu. Trebuie să fiți învățați cum s-o faceți. Asta nu se face sărind în sus și-n jos. Nici printr-un post de 40 de zile. Aceasta are loc prin predarea inimii Dumnezeului Atotputernic.

Am observat un bebeluș... mama lui încerca să-i dea bluza pe el azi dimineață. El a vrut să-și bage mânuța în mânecută. N-a reușit. Nu știa cum. Trebuie ca voi să-i conduceți mânuța. El vrea s-o facă, dar singur doar se agită. Niciodată nu nimereste în mânecă. El știe că n-a nimerit-o. Și voi știți că nu sunteți în regulă cu Dumnezeu câtă vreme bârfiți, mințiți și faceți toate acestea. Nu puteți fi în regulă cu Dumnezeu. Nu-mi pasă la câte biserici aparțineți. Sufletul vostru trebuie schimbat. Frate, este de modă veche, dar aceasta te va încinge și-ți hrăni sufletul. Așa este.

El încerca să-și bage mânuța. Este nevoie de cineva care să-l ajute. Atunci când își bagă mânuța în mânecă el știe că este în regulă. În felul acesta este și cu fiecare creștin născut din nou, când el ajunge cu adevărat în Dumnezeu, își urmărește viața cu Cuvântul lui Dumnezeu și-și dă seama că se potrivește cu întreg Cuvântul. Are îndelungă răbdare, bunătate, pace, blândețe, putere, credință, dragoste, bucurie. Nu este agitat ca o mare pe furtună. Nu se îngrijorează de orice nimic. Nu sare de colo-colo ca un dop pe un ocean furios. El este neclintit. Inima lui este curată. Gândurile lui sunt curate. Și știe că este în acord cu Cuvântul lui Dumnezeu. Tot iadul nu-l poate clinti. El este în acord cu Cuvântul lui Dumnezeu. Are dragoste divină în inimă pentru fiecare om. Lucrurile lumii sunt moarte pentru el. El nu le mai dorește. Nu puteți face pe-o fată cu Duhul Sfânt să poarte hainele acelea indecente. Nu, domnule.

Nu trebuie să le spuneți că sunt greșite – ele nu vă vor crede, pentru că atâta știu. Acea este bucuria lor. Femeile se îmbracă sumar și ies seara când vin bărbații acasă... și-mi spun mie că totul e în regulă. Femeie, eu nu vreau să-ți spun că ești rea, imorală. Dar tu nu-ți dai seama soră, că te-a apucat un duh rău. Altfel de ce ai face-o? Și știi și tu destul de bine că nu ți-e mai răcoare așa. Este și mai cald. Este un duh necurat. Voi ați spus: „Eu? Eu? Eu merg la biserică.” [porțiune goală pe bandă- Ed.]

Nebucadnețar a fost un bărbat cu renume, dar pentru că s-a mândrit, Dumnezeu i-a dat un duh de bou, și șapte ani a mâncat

iarbă. Și i-au crescut unghiile ca la unele dintre aceste femei de-aici din jur. El a fost posedat de un demon.

Un bărbat posedat își scoate hainele. Ei nu l-au putut îmbrăca. Vedeți ce vreau să spun? Sunt duhuri ademenitoare. Biserica voastră acceptă așa ceva. Păstorul vostru se teme să vă spună ceva, ca nu cumva să nu vă mai dați zeciuiala. Din cauza asta. Aici este problema. Cum să predici unor ulii, dacă aceștia nu au fost în prealabil convertiți și nu au avut un început corect cu Dumnezeu? Ei tot timpul își vor vârî nasul în mortăciuni. Voi aveți nevoie de o trezire de modă veche dintr-o parte a țării în cealaltă, care să-i aducă pe oameni în ordine cu Dumnezeu. Lăsați lucrurile lumii. Lăsați predicuțele moi. Amin. Predicați Evanghelia. Dumnezeu a spus așa. „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El.” Oamenii pot sări-n sus și-n jos și să strige toată noaptea, să vorbească-n limbi, iar în dimineața următoare să aibă destul temperament pentru un scandal (bârfe). Merg în biserică și spun ceva prin care întreaga biserică este sfâșiată. Nu este altceva decât un demon ademenitor. Noi vrem să ne întoarcem la Cuvânt pentru că Dumnezeu este curăție, sfințenie. Amin. Duhuri ademenitoare împotriva Cuvântului lui Dumnezeu.

Nu demult un bărbat ungea oamenii cu uleiul care curgea de pe fruntea unei femei. Așa ceva este antihrist. Nu mă interesează dacă-i curge sânge din nas, sau din cap, sau de oriunde. Frate, nici un sânge nu va lua locul lui Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu. Este singurul sânge despre care știu ceva. Poate să-i curgă ulei dintr-o mână și vin din cealaltă – poate fi folosit într-o formă de religie – este diavolul. Uitați-vă cum predicatorii sunt prinși de astfel de lucruri. Noi trebuie să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu: vechea și binecuvântata Biblie. S-a spus: „Frate Branham, mi-e teamă că dacă vin acolo îmi pierd din bucurie.” Care-i problema? Tu nu știi ce-i aceea bucurie.

Și am spus că nu-l condamn pe bețiv pentru că se-mbată. El este indispus. El nu știe. Se scoală dimineața, e mahmur, merge și-și ia două-trei sticle de bere. Niște whisky... se așează și fumează, scoate fum ca un tren de marfă. Eu nu-l condamn. Atâta bucurie cunoaște el. Natura lui este de porc. Să vă fie rușine vouă, care vă pretindeți creștini și care vă găsiți bucuria în astfel de lucruri, când Evanghelia

Duhului Sfânt nu este altceva decât o centrală producătoare de bucurie. Evanghelia Duhului Sfânt este beția perfectă pentru fiecare om. Bea din Evanghelia lui Isus Hristos, fii umplut cu Duhul Sfânt: vei fi atât de amețit încât vei uita de lucrurile lumii. Amin. O bucurie negrăită, o plinătate de slavă... este o stimulare continuă. O beție constantă: beat zi și noapte. Amin. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

Biserica adoptă alte lucruri. Ei trebuie să se recreeze la plajă. Câteodată, ca să aibă părtaşie, se duc acasă la unul dintre ei, sau chiar la subsolul bisericii, și dansează acolo. Au adoptat ceva ca să-i satisfacă – un dans – care-i problema? Oricum sunt o turmă de porci. Sunt porci de la început. Dacă ar fi avut vreodată o întâlnire cu Hristos ar fi avut atâta bucurie încât lucrurile acelea ar fi fost pentru ei mai moarte decât miezul nopții. Evanghelia – beat de Duhul Sfânt, bucurie negrăită și plin de slavă...

Nu condamnați păcătosul. Fie-vă milă de el. Lăsați-l să-și aibă pipa lui. Lăsați-l să-și bea lichiorul. Lăsați-i petrecerile. Aceasta este plăcerea lui. Nu-l osândiți. Vine acasă obosit, vrea și el puțină plăcere. Ce aveți voi de făcut este să trăiți o viață dumnezeiască prin care să-i dovedeți că evanghelia poate face pentru el de zece mii de ori mai mult decât atât. Și dacă moare în starea aceea, va merge în iad. Aceea este beția diavolului. Dacă moare trăgând din pipa aceea veche, Dumnezeu îl va judeca. Dacă moare fugind pe stradă îmbrăcat cu haine imorale, Dumnezeu este judecătorul lor. Dar este un lucru: dacă mori sub ungera puterii Duhului Sfânt, ca Ștefan atunci când a privit în fața lui Dumnezeu și a spus „Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.” Ești legat de ceruri. Amin.

Duhuri ademenitoare împotriva Cuvântului lui Dumnezeu Lăsați-le. „Cum se face asta frate Branham?” Pur și simplu lăsați-le. Asta-i tot ce trebuie să faceți. **Luati Cuvântul lui Dumnezeu. Nu încercați să lucrați voi ceva.** Nu bateți în altar și nu strigați „Doamne, dă-mi Duhul Sfânt. Doamne, dă-mi Duhul Sfânt!” El nu vine dacă bateți voi în altar. Asta nu te-ajută cu nimic. Nu în felul acesta vine. Trebuie să-L iei pe Cuvântul Său – așa se face.

Priviți la Petru: el era în necaz. Părea că va muri. Și L-a văzut pe Domnul umblând pe apă, și a spus: „Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin.” Domnul a spus: „Vino!” dacă Petru ar fi spus: „Stai

puțin Doamne, să postesc 40 de zile să văd dacă pot umbla pe apă. O Doamne, lasă să vină peste mine destul Duh ca să pot dansa în Duhul și să vorbesc în limbi, apoi pot să cobor din barcă.” Nu, domnule. El l-a luat pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui, a lăsat totul. Dumnezeu l-a purtat.

Dacă atunci când Dumnezeu i-a spus lui Moise „Mergi în Egipt și spune-i lui Faraon „Lasă pe poporul Meu să plece.””, Moise ar fi spus: „Dă-mi voie să postesc mai întâi 40 de zile să văd dacă primesc destulă credință să te ascult, Doamne. Dă-mi ceva, lasă-mă să văd dacă pot ajunge întâi în Duhul.”

Moise n-a întrebat nimic. El l-a luat pe Dumnezeu pe cuvânt, și a plecat. În felul acesta trebuie s-o faceți. Luați-L pe Dumnezeu pe Cuvânt. Atunci știți că veți putea să o faceți. El nu a așteptat să se întâmple altceva. Pur și simplu a mers și a făcut-o.

Dar Ilie, când a coborât de pe Carmel? Fusese acolo multă vreme, și a întâlnit o văduvă, dintre neamuri. Ea aduna niște bețe prin curte. Și Dumnezeu îi spusese să meargă la casa acelei văduve. Ce loc pentru un predicator. El merge acolo și ea ce face? Avea două bețe. Ea avea două lemne. „*Viu este Domnul, Dumnezeul tău, că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de făină într-o oală și puțin untdelemn într-un ulcior. Și iată, strâng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru fiul meu: vom mânca și apoi vom muri.*” Ilie i-a zis: „Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai, pregătește-mi întâi mie.” Halleluiah. Oh, știu că sunt puțin nebun, dar sunt de partea Domnului. El a spus: „Pregătește-mi întâi mie, căci AȘA VORBEȘTE DOMNUL...” Pofitim!

Ce este? „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui” nu Împărăția lui Dumnezeu și puțină gălăgie, nu Împărăția lui Dumnezeu și puțină emoție, nu Împărăția lui Dumnezeu și puțin ceva sau altceva, ci Dumnezeu în neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor adăuga. Dar întâi...

Văduva auzise. Credința vine în urma auzirii, auzirea vine din Cuvânt. Ea a spus: „Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu pentru că bărbatul acesta este un sfânt al lui Dumnezeu. Este prorocul lui Dumnezeu și știu că acesta este adevărul, și că este Cuvântul lui Dumnezeu.” Ea n-a fugit ca să-i întrebe pe vecinii ei cum să procedeze.

Nu s-a dus să-l întrebe pe vecinul: „Tu ce părere ai? Predicatorul

din casa mea a spus așa. Suzy, tu ce părere ai de asta?” Ea a mers și a început să arunce. Ea a dat drumul. Ea lăsat ce-a avut, ca să poată să primească și mai mult. Lumea de azi trebuie să lase ceea ce are ea. Halleluiah.

Ea a golit, și așa vasul i-a putut fi umplut. A golit tot uleiul pe care-l avea, și toată făina, pentru predicator, pentru Împărăția lui Dumnezeu. Și când a golit tot, Dumnezeu a coborât și a umplut oala și ulciorul. Ea a golit din nou înaintea predicatorului, iar El s-a întors și a umplut din nou. De câte ori a golit ea, El a umplut. Eu spun azi că dacă oamenii aruncă toate aceste prostii și imitații ale creștinismului, și-L lasă pe Duhul Sfânt să-și ocupe locul Său, va avea loc o trezire aici, care va străbate întreaga țară. Încetați cu prostiile. Întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă vreți să fiți umpluți, aruncați afară. Dați drumul, și Dumnezeu va lăsa să vină. Goliți voi, și Dumnezeu va umple. O, ce prostii: „Trebuie să faci cutare si cutare lucru.” Uitați-o! Aruncați aceasta din sufletul vostru. Spuneți: „Dumnezeule, lasă-mă din ziua aceasta să fiu al Tău pe de-a-ntregul. Doamne, vin cu o inimă zdrobită, cu un duh zdrobit. Eu te iubesc. Și Tu știi că eu Te iubesc. Și vreau să uit toate aceste prostii cu posturi de 40 de zile ca să văd dacă pot să fiu mai aproape de Tine.” Opriti-vă.

Nicăieri în Cuvânt nu vi se cere să postiți 40 de zile. Nimic nu vă spune să țineți post, decât dacă Dumnezeu vă cere asta. Iar dacă postești, n-o să flămânzești și să treci prin toate aceste lucruri. Frate, după postul tău vei fi bucuros și fericit tot timpul. S-a spus: „Să nu vă arătați înaintea oamenilor, ca fățarnicii, cu o față lungă și tristă, și să spuneți că „Postesc 40 de zile. N-o să mai mănânc. Am slăbit 14 kg și ei mi-au spus că arăt mai bine după ce trece postul acesta.” Oh, prostii. Sunt duhuri ademenitoare ale diavolului. „Mergi la altar și strigă „Glorie, glorie, glorie” până nu mai poți” – și ei spun că trebuie să vorbești în limbi înainte de a primi Duhul Sfânt. Prostii. Azvârliți-le. Scoateți afară din voi aceste lucruri și veniți la Cuvântul lui Dumnezeu. El a spus: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” Dacă Dumnezeu nu-și ține Cuvântul, El nu este Dumnezeu. Amin. Aruncați afară. Umpleți-vă. Amin. Îmi place asta.

Este Cuvântul Său. Dumnezeu a spus așa. Și când Dumnezeu o

spune, El va purta de grijă. Bine.

Este ca în fabrica de mașini. Eu am lucrat acolo. Ei fabrică acele autobuze mari, folosesc lemn de mahon, fac totul atât de frumos. Mașina stă acolo, cu motorul în ea, dar este moartă. Ceea ce este necesar astăzi este niște foc în cazan. Trebuie niște aburi. Biserica de azi trebuie să clocotească. Cel mai fierbinte lucru care poate să ardă păcatul din viața voastră, este dragostea. Iar dacă voi nu vă puteți iubi unii pe alții, cum Îl veți iubi pe Dumnezeu pe care nu L-ați văzut? Dragostea acoperă o mulțime de păcate. Îndrăgostiți-vă de Dumnezeu. Apoi vă veți iubi unii pe alții. Atunci veți iubi biserica. Veți iubi cauza. Veți iubi tot ceea ce este dumnezeiesc și vă veți ține la distanță de lucrurile lumii.

Duhuri ademenitoare merg și-i învață pe oameni cutare și cutare lucru. Trebuie s-o facă. Aceasta se întâmplă pentru că denomițiile s-au ridicat, și au primit o mică descoperire și spun „Eu cred că în Biblie se striga.” Așa este, este adevărat. Ei au făcut o denomiție din acest lucru. Ei spun „Când strigi, atunci o ai.” Dar nu ai nimic. Alții s-au ridicat și au spus: „Vorbirea în limbi.” Așa este. Acest lucru se află în Biblie. „Când vorbești în limbi, atunci o ai.” Dar mulți din ei vorbesc în limbi și nu o au. Vedeți? Nu este vorba despre acest lucru. Mulți au spus „Trebuie să prorocim.”

Priviți aici la acești proroci cu coarne pe cap, sărind în sus și-n jos, și vine Mica și le spune: „Fiecare dintre voi minte.” Amin. Dumnezeu nu vine în felul acela. Dumnezeu vine la o inimă sinceră cu un duh înfrânt. „*Cei ce seamănă cu lacrimi, vor secera cu cântări de veselie.*” Amin. Înțelegeți corect aceasta, prieteni.

Este atâta demonologie. Demonii lucrează în sufletele oamenilor. Priviți cum poartă roadă. Uitați-vă ce viață duce respectivul. Vedeți cum se comportă. Vedeți care este scopul lor.

Mașina stă aici pregătită. Să zicem că cerul e în Charlestown. Nu puteți merge pe jos. Nu puteți ajunge decât cu mașina. Și fiecare om care trece granița trebuie să bage 23 de litri de benzină. Mașina este aici, dar dacă el nu are benzină, nu poate porni. La fel este și cu cerul. Dacă mori fără Dumnezeu, nu-mi pasă cum ai trăit și câte mașini ai avut: dacă nu este în tine dragostea lui Dumnezeu care să te tragă în Împărăția lui Dumnezeu, ești pierdut.

Este un negativ și un pozitiv. Indiferent cât curent trece pe aici, dacă nu este o legătură la pământ, becul nu va lumina. Voi trebuie să fiți „pământați” (îngropați) în dragostea lui Dumnezeu. Oh, frate, leagă pozitivul și negativul acela, și vei avea lumină, lumina Evangheliei de modă veche, care va lumina dintr-o parte în alta. Nu merge una fără alta. Poți să faci ce vrei cu pozitivul, să scuturi și să sari cât vrei. Ca să se aprindă lumina, trebuie să ai o legătură la pământ. Amin. De fiecare dată când un om este înrădăcinat în Cuvântul lui Dumnezeu, își are rădăcinile în Calvar, acolo este ancora lui Dumnezeu, și va lumina cu lumina Evangheliei. Și de fiecare dată când un om se înrădăcinează și se întemeiază în Cuvântul lui Dumnezeu, se înrădăcinează și se întemeiază acolo, la Calvar, unde ancora, stâlpul solid al lui Dumnezeu au fost aduse, strălucind lumina Evangheliei. Amin.

Știți care este problema? Oamenii din aceste mari clădiri formale, ca de morgă, pretind că predică Evanghelia. Ieri a venit la mine un predicator – aparține de una din cele mai mari denominațiuni, după catolici. El a spus: „Frate Branham, sunt bolnav și obosit. Ei vor să îmbrace toți predicatorii în robe cu gulerul întors, și să predicăm numai anumite lucruri, și ei ne vor spune ce să predicăm. Eu nu mai rezist. Ce să fac? Trebuie să încep să predic Evanghelia?” Eu am spus: „Frate, până ești cu ei, respectă-i. Rămâi ca ei. Dar mergi la prezbiterul vostru sau la supraveghetor și spune-i: „Domnule, eu am fost născut din nou din Duhul lui Dumnezeu. Aici este Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă-mi permiteți să-L predic, voi rămâne în biserica voastră. Dacă nu, am plecat!” Așa trebuie procedat. Nu ezitați. Nu să ai o atitudine negativă. Ieși afară și spune ce este. El a spus: „Frate Branham, crezi că voi avea o adunare?” Eu am spus: „Oriunde este stârvul, acolo se vor aduna și vulturii.” Așa este. Ei vor veni.

Ca și omul acela care a pus ouăle la clocit. Eu nu spun asta ca pe o glumă, ci vreau să vă arăt ceva. El n-a avut destule ouă, și a pus și un ou de rață. Când au ieșit puii, rața era cel mai amuzant lucru pe care l-au văzut ei vreodată. Cloșca chema puii și ei veneau, dar rățușca nu înțelegea limba aceea. Dar într-o zi, bătrâna cloșcă i-a dus dincolo de șură. Acolo era un pârâu. Când rățușca a simțit apa, a plecat cu cea mai mare viteză spre apă. Cloșca cea bătrână cloncănea într-un fel, rățușca măcănea. Ea a plecat spre apă. De ce? Avea o natură de rață. Când

a simțit apa, nu a mai putut sta departe, căci era o rață.

Eu spun azi că oricine vrea cu adevărat să-L găsească pe Dumnezeu, nu va permite ca o biserică să-i dicteze ce să facă. Dacă ai în tine natura lui Dumnezeu, vei merge spre sfințenie. Vei merge spre ceea ce este corect. Vei face ceea ce trebuie. Vei trăi ce trebuie. Dacă ești rață îți place apa. Dacă ești creștin vei fi ca Hristos. Dacă ești un drac, vei iubi lucrurile drăcești. Dacă ești uliu, vei mânca mortăciuni. Dacă ești porc, vei scurma bălegarul. **Unde ești tu astăzi? Pretinzi că ești aici hrănindu-te cu lucrurile Domnului și după aceea te duci acolo și scurmi cu diavolul. Ceva nu este în ordine. Nu mai asculta la acele duhuri. Ei sunt diavoli. Nu contează dacă trebuie să stai singur. Bărbații și femeile care au însemnat cât de cât ceva au fost aceia care au stat singuri cu Dumnezeu.**

Priviți la Mica, cum stătea el acolo, nu ca Gibraltarul, ci ca Stânca veacurilor. El a spus: „Nu voi spune nimic. Nu mă interesează ce spune seminarul. Nu-mi pasă ce spune adunarea mea. Nu-mi pasă ce spune Împăratul. Și dacă ei îmi taie capul, eu voi spune numai ceea ce-mi pune Dumnezeu în gură.” El avea dreptate.

Astăzi, bărbați și femei, nu vă uitați la ceea ce are pentru voi lumea. „Dacă te înscrii în biserică totul e OK.” Acesta este un vaccin fals. De ce? Tu încă mai ai boala păcatului. **Dar eu îți spun un lucru, frate: ceea ce te va vindeca de păcat vine prin sângele scump al lui Isus Hristos, și fii umplut cu Duhul Sfânt, și aceasta te va vindeca de tot păcatul, și dorințele tale vor fi legate de cer, și nu vei mai avea timp pentru lucrurile lumii.** Să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc, când vedem peste oameni aceste duhuri ademenitoare, și știm că ele disprețuiesc lucrurile lui Dumnezeu, eu Te rog Dumnezeule ca Tu să apuci pe fiecare bărbat și femeie de aici. **Să fie o zi Doamne, când ei să-și dea seama că viața lor nu se potrivește cu Cuvântul, și că au ascultat lucruri rele, pe care le-a oferit diavolul: reviste cu „Povești adevărate”, balivernele lumii, filme și televiziune necurată. O, Dumnezeule, acestea sunt lucruri imposibil de primit pentru un creștin. Acestea ne îmbolnăvesc, Dumnezeule. Tu ai spus că acestea Te-au făcut să verși. Tu ai spus: „Câinele s-a întors la ce vărsase și scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.”** Un câine bătrân varsă ceva. Câte-un fățarnic vine la altar

ca și cum ar vărsa afară lumea. Dacă nu ții ochii pe ei, ei se întorc și mănâncă ce-au vărsat. O, Dumnezeule, curățește-Ți casa Ta, Doamne. Halleluia. Trimite Duhul Sfânt cu o astfel de convingere (condamnare) care să curețe omul, să curețe dorințele, să curețe sufletul, și să-l facă o făptură legată de cer. Întinerește-i iarăși ca vulturul, ca să poată urca și să se ridice deasupra lucrurilor acestei lumi, și să se avânte în ceruri, acolo unde poate să vadă din timp pericolul. Dăruiește-o, Doamne.

Tu Ți-ai asemănat prorocii cu vulturii. Cine are un ochi de vultur poate să se înalțe și să vadă lucrurile din timp, înainte ca ele să se întâmple. O Dumnezeule, binecuvântează această bisericuță. Binecuvântează oamenii care vin aici. Binecuvântează străinii care au fost azi aici, și fă-i să înțeleagă că acest mesaj nu a fost îndreptat împotriva lor personal, ci au fost pentru cei care sunt într-adevăr în nevoie, Doamne, știind că într-o zi trebuie să stăm împreună la judecata lui Dumnezeu, și vom fi trași la răspundere dacă am știut adevărul și nu l-am spus. Tată, Te rog ca aceasta să fie pusă pe fiecare inimă. În Numele lui Isus.

Cu capetele plecate un moment, mă întreb dacă în această dimineață este cineva aici care să spună „Frate Branham, eu sunt bolnav și obosit de aceste lucruri vechi. Au fost deșertăciuni care s-au agățat de mine atâta timp. Întotdeauna vorbesc ce nu e permis. Eu fac lucruri pe care nu ar trebui să le fac, și știu că acestea nu se potrivesc unui creștin. Eu nu vreau aceste lucruri. Dumnezeu știe că nu le vreau, și nu mai vreau să ascult de duhul acela. Sunt lucruri care m-au tras în jos toată viața și nu m-au lăsat să am adevărata dragoste și libertate în Hristos. Vreau să te rogi pentru mine, frate Branham, ca acestea să mă părăsească astăzi.” Veți ridica mâna? Fiecare cap este plecat. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Sunt multe mâini. Deșertăciuni. Lucruri care te fac să provoci agitație în biserică, sau să iei partea unor astfel de lucruri. O, acestea sunt lucruri rele. Este neînțelegeră între frați. Nu faceți asta. Tu nu vrei așa ceva.

Și alte lucruri care te trag în jos. Spuneți: „Dumnezeule, nu mai vreau lucrul acela. Sunt bolnav și obosit de el. Astăzi sunt gata să-l lepăd. Eu vin acum și vreau să mă îndepărtez de tot egoismul meu. Dacă fratele meu se poartă urât cu mine, eu tot mă voi ruga pentru el.

Dacă tatăl meu se poartă urât cu mine, eu tot îl voi iubi. Dacă soția,

sau soțul se poartă urât cu mine, eu îmi voi vedea de treabă smerit înaintea lui Dumnezeu. Doamne, privesc doar spre Împărăția Ta. Vreau o minte clară. Vreau inima să-mi fie plină de bucurii. Când în jurul meu sunt probleme, eu tot vreau să-mi ridic mâinile și inima în curăție spre Tine, știind că într-o zi Te voi întâlni. Eu doresc această trăire. Doamne, fă-mă așa, începând de astăzi.”

Cine nu și-a ridicat încă mâna, nu vreți s-o faceți? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Soră dă-ne tonul.

Cât de mult doriți voi aceste lucruri? Nu vă jucați. Acesta nu este un timp de joacă. Este timpul de a primi. Trebuie să primiți aceste lucruri. Veniți, aruncați afară acum. Dați lui Dumnezeu tot ceea ce aveți. Spuneți „Dumnezeule, eu nu am foarte mult. Sunt numai o casnică. Nu pot să fac prea mult, dar pot să citesc Biblia Ta. Mă pot ruga zilnic. Aș putea să arunc tot gunoiul din mintea mea. Sunt vinovată de multe lucruri amintite de către predicator astăzi. Așa că le arunc afară. Eu nu le vreau. Dar Dumnezeule, umple-mă cu dragoste. Umple-mă cu lucrurile care să mă facă să-mi iubesc cel mai mare dușman. Eu vreau cu adevărat acest lucru, Doamne.”

În timp ce se cântă, vreți să veniți aici la altar ca să ne rugăm? Dacă o doriți cu adevărat, dacă sunteți cu adevărat gata să părăsiți aceste lucruri, nu veți pleca de aici cu aceste lucruri pe inimă, dacă veniți sincer și spuneți „Eu vin ca să stau puțin aici, frate Branham. Aici te vei ruga tu cu mine.” Vreau să veniți și să vă rugați. Veți veni acum? În timp ce capetele sunt plecate, cine se va ridica și va veni la altar?

[Se cântă „Nu trece pe lângă mine Isus”]

Nu are importanță de câtă vreme ești creștin: mai ai acele duhuri care îți vorbesc și te fac bârfești pe cineva? Când vine cineva și începe să vorbească despre altcineva, tu te alături imediat și ponegrești și tu? Frate, asta e ceva rău. N-o fă. Aceste lucruri te vor ține până la urmă în afara țării făgăduite. Dacă mai aveți încă lucruri pe care nu ar trebui să le mai aveți, dacă dragostea lui Dumnezeu nu este cu adevărat în inima voastră, nu vreți să veniți să spuneți „Dumnezeule, chiar aici în dimineața aceasta arunc aceste lucruri. Eu plec de la acest altar ca un om schimbat.”? Vreți să veniți?

Este vreun păcătos care nu L-a primit niciodată pe Isus, și tu știi că ești un păcătos... Tu nu-L cunoști pe El ca Mântuitor. Tu spui „Frate Branham, eu m-am distrat mult. Am mers la dans și la petreceri. M-am uitat la ce n-a trebuit și am citit ceea ce n-a trebuit. Am citit cărțile acelea cu istorisiri vulgare. Mi-a plăcut să le citesc.” Frate, cu tine este ceva greșit. Pofta ta nu e bună. Lăsați-mă să văd ce citește un om. Lăsați-mă să văd la ce se uită el. Să văd ce muzică ascultă. Cine ascultă muzica aceea vulgară are o natură greșită.

Deunăzi, cineva mi-a pornit radioul în mașină, și era pe post muzica aceea vulgară. Eu am spus „Oprește-l. Nu vreau să aud așa ceva.” El a spus: „Mie-mi place.” Eu am spus: „Natura ta e greșită. Tu nu ești în regulă.”

La câteva zile după aceea am fost cu aceeași persoană pe deal, la pescuit. Păsărelele cântau. Ciocârlile cântau. Privighetorile erau în văzduh, cântând laude. Am spus acelui prieten: „Privește băiete. Aceasta este muzica mea. Acesta este radioul meu. Dumnezeu le-a trimis să-mi cânte aici. Îmi mângâie sufletul.” Mult mai bine decât răcnetele acelea de care nu mai poți nici să mănânci în localurile publice. Acea este dieta diavolului. Este casa diavolului. Totul este amestecat cu păcat. Sunteți toți îngrămădiți acolo? Și vă place acest lucru? Vă place când ei pun banii aceia în cutiile alea vechi, și toată murdăria aceea, vă place așa ceva? Să vă fie rușine. Dacă vă place așa ceva sunteți niște decăzuți (apostați). Sunteți departe de Dumnezeu. Dacă L-ați fi cunoscut pe Dumnezeu și ați fi primit iertarea păcatelor voastre, atunci n-ați fi asculta niciodată la niște prostii ca acelea. Aceste lucruri ar fi moarte pentru voi. Voi le-ați vărsa. Voi nu doriți așa ceva. Dieta voastră este mai bună. Voi Îl iubiți pe Dumnezeu. Nu vreți să veniți în dimineața aceasta și să îngenuncheați aici cu aceștia care-și mărturisesc starea lor?

Aici au îngenuncheat bărbați și femei care sunt creștini de ani de zile. Eu nu-i descreștinez, dar încerc să le spun că diavolul care-i persecută încearcă să le fure bucuria. Duhul Sfânt este bucurie. Eu mă trezesc beat. Mă culc beat. Sunt beat toată ziua și toată noaptea. Dacă merg la pescuit, timpul îmi trece cu El. Fredonez „Mântuitor bun, auzi strigătul meu smerit.” Când merg la vânătoare cânt laude lui Dumnezeu.

Predic. ...oriunde mă duc. Nu vreți să fiți la fel? Plini de Duhul

Sfânt, aceasta vă stimulează. Când îi auzi pe alții cântând acele cântece mizerabile, tu poți cânta: „*Eu sunt legat de țara fâgăduită/Cine vrea să vină și să meargă cu mine/Când voi vedea odihna aceea binecuvântată și voi fi binecuvântat veșnic?/ Când voi vedea fața Tatălui Meu/Și mă voi odihni la sânul Său? /Oh, cine vrea să vină și să meargă cu mine?*”

Nu vreți să veniți și să mergeți înainte? Îmi amintesc când circa cinci sute dintre noi stăteau acolo atunci când botezam 120 de inși, cam în această perioadă din an, pe malurile râului, și Steaua aceea mare a dimineții a venit strălucind pe râu. Aleluia! Un glas a vorbit din aceasta și a spus: „Într-o zi vei răspândi Evanghelia în lume.” Eu am spus: „Un băiat sărac, neînvațat, nu va face niciodată așa ceva.” Este harul lui Dumnezeu. Amin. Oh, cine vrea să vină? Lăsați la o parte acum fiecare greutate. Nu dați ascultare acelor duhuri ademenitoare. Veniți, ascultați Cuvântul lui Dumnezeu, pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL! „*Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!*”

Acum să ne plecăm capetele să ne rugăm cu aceștia la altar. Copilașilor, vreau să țineți minte că în dimineața aceasta sunteți aici ca să lăsați de o parte povara. Sunteți aici ca să dați la o parte orice povară și păcatul care vă înfășoară așa de lesne. Pavel a spus în Evrei 12:1 „*Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne.*” „*Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie, de David, de Samuel și de prooroci! Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au câpătat fâgăduințe, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe. Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea, care li se dădea, și au fost chinuiți. Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fereastrăul, chinuiți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniți, munciți, - ei, de care lumea nu era vrednică - au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului. Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese fâgăduit; pentru că Dumnezeu avea*

în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.” „Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și stă la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.”

Isus a spus în rugăciunea Sa: „Tată, Eu mă sfințesc.” Isus s-a sfințit pentru biserică. El s-ar fi putut căsători, dar n-a făcut-o. El s-a sfințit. El a spus: „Sfințește-i prin adevărul Tău. Cuvântul Tău e Adevărul.” Să dăm la o parte acum orice povară. Dacă tu ai un temperament, dacă vorbești când nu trebuie, oh, Dumnezeule, lasă-l acolo acum. Privește cum vine focul pe altar și-l mistuie. Privește cum dragostea lui Dumnezeu îl învinge. Privește tot egoismul acela, felul în care-i vorbești soției tale, felul în care-i vorbești soțului tău, felul în care i-ai vorbit vecinului tău, felul în care ai vorbit despre oamenii din biserică: pune totul pe altar în dimineața aceasta, și focul divin va veni să îndepărteze aceste lucruri, iar dragostea dumnezeiască va arde în locul lor. Dacă ești bolnav, pune boala pe altar. Spune: „Doamne, iat-o. Zidește-n mine un duh curat. Zidește-n mine o putere de vindecare.” Vedeți ce va face Dumnezeu. Dumnezeu o va face în dimineața aceasta.

Tatăl nostru ceresc, ne plecăm în prezența ta, pentru cei de la altar. Harul Tău să se odihnească peste fiecare din ei, Tată. Eu n-o pot face pentru ei. Trebuie s-o facă ei înșiși. Nimeni n-o poate face în locul lor. Ei înșiși trebuie s-o facă. Sufletul lor să zică acum „O, Dumnezeule, eu las aici acest temperament; nu-l voi mai ridica niciodată. Indiferent ce va veni, de acum încolo eu îl las acum aici. Limba mea, care s-a alăturat bârfitorilor, o las aici. N-o voi mai lua niciodată. Sfințește-mi limba, Doamne. Să simt Îngerii, ca Isaia când a spus: „Vai de mine. Am buze necurate.” Și îngerul a luat un cărbune de pe altar și a sfințit buzele. Dumnezeule, sfințește în dimineața aceasta pe fiecare care vorbește ce nu trebuie și seamănă discordia. Dăruiește-o, Doamne.

Doamne, ca slujitor al Tău, mustru în Numele lui Isus bolile din această clădire, căci și acestea sunt demoni. Să iasă afară din fiecare persoană bolnavă. Dumnezeule, scoate din fiecare gândurile

murdare, poftele, vulgaritatea. Aceștia care vor să scape de țigări, de lucruri egoiste, de petreceri. Dumnezeu le stimulează-le inima cu Duhul Sfânt în așa fel încât să nu mai existe dorința după acele lucruri. Să fiți atât de plini de Duhul Sfânt de acum încolo, încât alte lucruri să nu mai aibă loc. Dumnezeu, fă din această mică biserică un rug în flăcări. Să fie un loc al Duhului Sfânt. Să fie un foc spre care lumea să se întoarcă să vadă slava lui Dumnezeu. Dumnezeu, începe-o cu mâna aceasta de oameni. Dăruiește-o, Doamne.

Curăță fiecare inimă. Fiecare metodist, baptist, catolic, prezbiterian, pentecostal, Doamne, scoate aceasta din inima lor și lasă-i să vină la Tine astăzi. Dăruiește-o, Tată. Eu Ți-i încredințez pentru curățirea sufletelor lor și pentru vindecarea trupurilor lor, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Voi cei de la altar, v-ați lăsat poverile? Simțiți că acestea au fost lăsate acolo? Dacă simțiți că povara a fost lăsată acolo, voi judecați. Voi vă rugați. Eu am predicat; voi sunteți aceia care vă rugați. Frate, soră, a rămas acolo povara? O puteți lăsa acolo cu adevărat? Dacă da, atunci ridicați-vă mâna și spuneți: „Da Dumnezeu, eu o las acum acolo.” Spuneți: „Credința mea privește spre Tine, Mielul Calvarului”, în timp ce cântăm această cântare împreună. *„Credința mea privește la Tine/Mielul Calvarului/Oh, Mântuitor Divin/ Ascultă-mă când mă rog/ Ia-mi toată vina/ lasă-mă din ziua aceasta/Să fiu pe de-a-ntregul al Tău.”*

Să ne ridicăm în picioare, fiecare. Fiți atenți acum. Să nu plece nimeni. Adunarea nu s-a încheiat. *[se cântă]* Nu cântați pentru vecinul vostru. Închideți ochii și să cântăm încet, cu mâinile ridicate. *[se cântă.]*

Mă întreb câți au un tată dincolo. Să văd mâinile voastre. Câți au o mamă dincolo? Să văd mâinile voastre. Câți au un Mântuitor dincolo? Să văd mâinile voastre. *[se cântă.]*

Vreau să faceți acum ceva. În timp ce cântăm din nou, vreau să dați mâinile cu cineva de lângă voi și să spuneți: „Frate, soră, roagă-te pentru mine, ca să ne întâlnim și în țara cealaltă.” N-o faceți decât dac-o faceți din inimă. Câți vor să se întâlnească? Câți vor să întâlnească pe fiecare de aici? Noi vrem. Acum să ne strângem mâinile și să spunem: „Eu vreau să ne întâlnim, frate. Vreau să ne întâlnim de partea cealaltă.

” *[se cântă]*

Slavă lui Dumnezeu. Încet, cu capetele aplecate, să-L lăudăm cu mâinile ridicate, spunând „Doamne, Îți mulțumesc pentru mântuirea sufletului meu. Mulțumesc, Doamne. Îți mulțumesc că m-ai vindecat. Îți mulțumesc pentru tot ce ai făcut: pentru eliberare, pentru mântuirea fără plată. Mulțumesc Doamne. Îți aducem această jertfă de mulțumire. Te lăudăm pentru că ești atât de bun. Tu ești Crinul din vale, Luceafărul de dimineață, Trandafirul din Saron, totul în toate. Tu ești Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt, Cel ce era, Cel ce este și Cel ce va veni. Marele Alfa și omega, Cel Minunat, Domnul păcii, Rădăcina și Sămânța lui David. Ești totul și noi vrem să-Ți mulțumim pentru tot ce ai făcut. Mulțumim pentru Cuvântul Tău, pentru că este o lumină pe calea noastră. Oh, Te rugăm Doamne să ne lași să umblăm în Lumină. Dăruiește-o, Doamne. În Numele lui Isus Hristos. Amin. *[se cântă]*

Nu vă face aceasta să vă simțiți bine? Câți dintre voi se simt bine? Ridicați mâinile voastre și spuneți: „Eu mă simt cu adevărat bine.” Duhul Sfânt v-a curățat. Atunci ce se va întâmpla? Veți umbla în lumină. Ce este lumina? Cuvântul Tău este o candelă. *[se cântă]* Nu este minunat? Parcă nu mai putem încheia. Duhul Sfânt ne ține. Nu simțiți asta?

Îmi place să merg direct la amvon. Amin. O, ce minunat. Frații mei și-au vărsat sângele. Vor mai fi care vor face la fel. Nu vă faceți griji. „Cărțile vor fi în curând puse pe masă.” Va trebui să fiți sau înăuntru sau afară. Ei se afiliază acum Consiliului Bisericii.

O, Doamne, eu simt că răpirea este deasupra bisericii. Oh, aceasta mă face să mă simt atât de bine. Toate păcatele sunt sub sânge. Duhului Sfânt Îi place Cuvântul. Duhul Sfânt se hrănește cu Cuvântul. Oh, Doamne, acesta coboară între oameni, le curăță păcatele, le ia bolile. Eu sunt beat, cât se poate de beat, beat în Duhul. Dragostea se revarsă din inima mea. Orice ar fi făcut cineva, totul este iertat. Cel mai mare dușman este iertat. Dacă s-a vorbit despre cineva, totul s-a dus, a fost curățat acum.

Eu simt că în biserică este o trezire de modă veche, nu-i așa? O curățire de modă veche, un timp minunat. Nu vă simțiți bine? *[se cântă în continuare]*.

Ce timp minunat. Ce timp minunat. Să ne plecăm o clipă capetele. Fiecare să privească acum la Hristos, Mântuitorul vostru.

Mulțumiți-I și lăudați-L. Spuneți: „Doamne, îți mulțumesc mult pentru sfințirea sufletului meu. Îți mulțumesc pentru tot ce ai făcut pentru mine. Duhul Tău să fie peste mine, Doamne. Călăuzește-mă, binecuvântează-mă. Dumnezeu să vă dăruiască aceasta. Frate Neville, vrei să închei cu o rugăciune?